பாண்டிச்சேரிப்
பல்கலைக் கழகம்

தி.மு.க. அறக்கட்டளை
ஆய்வக
நூல்நிலையம்
சென்னை-18.

2-வது பட்டமளிப்பு விழா

மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர்

முத்தமிழறிஞர்

டாக்டர் கலைஞர் மு. கருணாநிதி

அவர்கள் ஆற்றிய

பட்டமளிப்பு விழாப் பேருரை

27-8-1990

பல்கலைக் கழக வேந்தர், இந்தியக் குடியரசுத்
துணைத் தலைவர் அவர்களே,
புதுவையின் துணை நிலை ஆளுநர் அவர்களே,
பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர் அவர்களே,
புதுவை முதலமைச்சர் அவர்களே,
அமைச்சர் பெருமக்களே,
ஆட்சி மன்றக் குழு உறுப்பினர்களே,
மாணவச் செல்வங்களாம் அன்பு உடன்பிறப்புக்களே!

இந்தியத் திருநாட்டின் குடியரசுத் துணைத் தலைவராக வும் புதுவை மையப் பல்கலைக் கழகத்தின் வேந்தராகவும் அறிவுசால் பெருமகனாகவும் எளிமையின் இருப்பிடமாக வும் நாட்டின் தகைமைசால் சான்றோரில் ஒருவராகவும் திகழும் மேதகு சங்கர் தயாள் சர்மா அவர்களின் முன்னிலை யில் பட்டமளிப்பு விழா உரையாற்றுவதில் மெத்தவும் பெருமை கொள்கிறேன்.

துடிப்பும் கல்வித் தொண்டாற்றும் ஆர்வமும் கொண்ட துணை வேந்தர் வேங்கடசுப்ரமணியம் அவர்கள் இந்த இரண்டாம் பட்டமளிப்பு விழாவில் என்னைக் கலந்து கொள்ள வாய்ப்பு நல்கியமைக்கு என் இதயமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடல் அலைகளின் ஒலியைத் தாலாட்டாகக் கொண்டு உறக்கம் கொள்ளாமல் - எழுச்சியூட்டும் சங்கநாதமாகக் கருதி எரிமலைச் சொற்களால் விடுதலைக் கவிதை உரைத்த பாரதியும் - எங்கள் பகைவர் எங்கோ மறைந்தார் இங்குள்ள தமிழர் ஒன்றாதல் கண்டே - எனத் தோள் தட்டிய பாரதிதாசனும் உலவிய இந்த மண்ணின் பெருமை விண்ணை முட்டி; அதற்கு மேலும் உயர்ந்து நிற்பதாகும். ஆனந்தரங்கம்

பிள்ளை, அரவிந்தர் என்ற புகழுக்குரிய பெருமக்களின் பெயர்கள் சொல்லிப் பூரிக்கும் புதுவையில் பாண்டிச்சேரி பல்கலைக் கழகமெனும் இந்த அற்புதப் பாசறையில் படைக் கலன்களாக உருவெடுத்துள்ள மாணவ இளம்பிறைகளாம் வளர் பிறைகள் முழு நிலவுகளாய் ஒளியுமிழ்ந்து நாட்டின் நலனுக்கும் ஒற்றுமைக்கும் சமுதாயச் செழுமைக்கும் பணி யாற்றிடல் வேண்டுமென இந்தப் பட்டமளிப்பு விழாவில் வாழ்த்துகிறேன்.

நீடு துயில் நீக்கப் பாடி வரும் நிலா - காடு கமழ வந்த கற்பூரச் சொற்கோ - எனப் பாரதியைப் பாவேந்தர் பாடிப் புகழ்ந்தது போல் மாணவ சாதியைப் பார்த்து நான் மட்டு மல்ல; நாடே புகழ்ந்திடல் வேண்டும்.

'மாணவ சாதி' என மற்றொரு சாதி படைக்கின்றேன் என வியப்படையாதீர்! இருக்கின்ற சாதி மதச் சழக்குகளால் இருட்டறையில் கிடக்கின்ற இவ்வுலகைத் திருத்தி அமைத்து ஒன்றே குலம் உண்மையே தெய்வம் என ஆக்குதற்கு வல்லது மாணவ சாதியொன்றே எனும் நம்பிக்கை எனக்கு நிறைய உண்டு.

கற்றதனால் ஆய பயன் கண் மூடிப் பழக்கங்களை மண் மூடிப் போகச் செய்வது தானே! பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் என்றிருந்த நிலை மாற்றிட இடையில் எழுந்த சதிக்குக் கால் முளைத்தன்றோ ''சாதி'' என்று ஆயிற்று! அந்தச் சாதி; இளங்குருத்துக்களாம் மாணவர் குழாமிடை யும் ஊடுருவி; சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா என்ற சங்க நாதமும் எட்டாத; கேளாக் காதினராய் அவர்களை ஆக்கி விட்டதே என எண்ணும் போது எத்துணை வேதனை! எத்துணை சோகம்!

எனவே சாதிப் பிணக்குகள், மத பேதங்கள் அகற்றி; அனைவர்க்கும் உரிய வாய்ப்புகள் கிடைத்திடத் தக்க சமூக நீதியெனும் கமலம் மலரக் கதிரொளியாகத் திகழ்வோம் என இற்றை நாளில் இளைய சமுதாயம் சூளுரை மேற் கொள்ளுமாக! இது என் விழைவு!

கல்வித் துறையில் சமுதாயத் துறையில் நலிந்திருப் போரை அடையாளங் கண்டு அவர்கட்கு சம வாய்ப்பு உரிமைகளையும், உதவிகளையும் வழங்குவதற்கு மட்டுமே ஒரு கால கட்டம் வரையில்; சாதி எனும் சொல் புழக்கத்தில் இருக்க அனுமதிக்கலாமே தவிர, அனுமதிக்கப்படும் வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு சாதிகள் ஒன்றோ டொன்று மோதி, கலாம் விளைப்பதையோ, நாடு அமளிக் காடாக மாறுவதையோ, மனித நேய உணர்வு கொண்டோர் விரும்பிடார் என்பது மட்டுமல்ல; வெறுத்திடவும் தயங்கார்! அத்தகைய புதிய சிந்தனையாளர் பட்டியலில் மாணவர்கள், தங்களை இணைத்துக் கொள்ளாவிடில் பட்டங்கள் பெற்றுப் பயன் என்ன? எனும் கேள்விக்கு விடை கேலிக்குரியதா கவே கிடைக்குமன்றோ!

கல்வி கழனியாகிறது! பயிற்சி உழவாகிறது! அறிவு பயிராகிறது! மணிக்கதிர் மனையை வளமாக்குகிறது! இந்த மாநிலத்தை வளமாக்க மாணவரும் மணிக்கதிர் எனக் குலுங் கிட வேண்டாமோ! இந்தத் தணியாத ஆசையைத் தான் தரங்கம்பாடித் தமிழ் பாடும் கடல் ஆடும் புதுவையிலே வெளியிட்டு, இளைஞர் உலகை வேண்டி நிற்கிறேன்; பல்வேறு தேசிய இனங்களின் உரிமையும், பல்வேறு மொழி கலாச்சாரம் ஆகியவற்றின் பாதுகாப்பும் தான் இந்திய நாட்டின் வலிமைக்கும் ஒற்றுமைக்கும் அசைக்க முடியாத அரண் என உணர்ந்து செயல்பட முனைவீர் என்று!

பயமறியாப் பருவம் மாணவப் பருவம் - ஏற்றுக் கொள் கிறேன் என் அனுபவச் சுவடுகள் அழிந்து விடாமல் இருப்ப தால்! அதற்காகப் பண்பு அறியாப் பருவமாக அமைந்தும், அதற்கேற்ப இயங்கியும், முளை விடும் போதே ''களை'' இது எனக் கழறும் நிலையும் - மொட்டாக இருக்கும் போதே கருகிடும் முடிவும் ஏற்படாமல் காத்துக் கொள்ளும் கடமை யும் கட்டுப்பாடும் மாணவச் செல்வங்களுக்கு மிக மிகத் தேவை!

கறுப்பு மனிதன் - ஆனால் நெருப்பு மனிதன் - நெல்சன் மண்டேலா; வாழ்நாளின் வசந்தப் பகுதியை இருபத்தேழு ஆண்டுகள் சிறையிலேயே செலவிட்டுச் சிரித்த முகமுடன் வெளியே வந்தவன்; அவன் மாணவப் பருவத்திலேயே தனது மூதாதையர் வரலாற்றை, அவர்கள் தமது மண்ணுக் காகப் போர் பல நடத்தியதை வீரகாவியங்களாகக் கேட்டு-கேட்டதைச் செவி மடலுடன் நிறுத்திக் கொள்ளாமல் சிந்தை யிலும் செப்பேடாகப் பதித்துக் கொண்டதால் தான், இன்று உலகம் அவனை உச்சி மீது வைத்து உவகைக் கூத்தாடுகிறது!

சுதந்திரம் பெற்ற நாட்டில் நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக வாழுகிறோம். கோணிப்பைக்குள் கால்களை விட்டுக் கொண்டு மிக மெதுவாக நடக்கும் பந்தயத்தில் நாம் வெற்றி பெற்று விடுகிறோம்! வேகமான போட்டி எதிலும் பெரிய வெளிநாடுகளின் பக்கத்திலே கூட போக முடியாமல் பதக்கத்தை விட்டுக் கொடுத்து; அதில் பற்றற்றவர் என்பது போல சமாளித்துக் கொள்கிறோம்!

எல்லா வகையிலும் உலக நாடுகள், முன்னேறிக் கொண் டேயிருக்கின்றன! விஞ்ஞானப் புதுமைகள் ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு செய்தியாக அந்த நாடுகளில் மலர் கின்றன! கோள்களில் குடியேறி மனிதன் கோலோச்சும் காலம் வந்தே தீருமென விஞ்ஞானி கொக்கரிக்கிறான்! அணுவையும் அசைத்து அற்புதங்கள் செய்கின்றனர் அங்கே! இங்கோ அவனன்றி அணுவும் அசையாது என்றுரைத்துத் தன்னம்பிக்கையைத் தகர்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்!

போர்களின் விளைவால் பொசுங்கிப் போன நந்தவனங் களாகி விட்ட நாடுகள்; இப்போது அனைத்து வளமும் பெற்ற அழகிய பூஞ்சோலைகளாகப் புன்னகை புரிகின்றன! ஆனால் இங்கே புது யுகம் தோன்றிட எத்தனை யுகங்கள் தேவைப்படுமோ தெரியவில்லை! புது யுகத்தை, புரட்சி யுகத்தை படைத்திடும் ஆற்றல், அறிவு, செயல், சிந்தனை, துணிவு, கனிவு எல்லாம் உடையோர் இளைய தலைமுறை யினர் என நம்புகிறேன்.

வெளி நாடுகளின் ஒளி பற்றிக் கூறுவதால், இங்கே எல்லாமே இருட்டில் கிடக்கிறது எனப் பொருள் கொள்ளத் தேவையில்லை. ''தொட்டி நீலத்தில் சுண்ணாம்பு கலந்த கலப்பன்ன இருள், தன் கட்டுக் குலைந்தது'' எனப் பாடுவாரே பாவேந்தர் பாரதிதாசன்; அதற்கொப்ப இந்தத் திருநாட்டில் இருள் விலகப் போவதை அறிவித்து, ஒளி உதயமாகப் போவதை உரைத்திடும் கட்டியக்காரனாக வைகறை வெளுப்பு வந்து கொண்டிருக்கிறது. வெளிச்சத் திலும் உறங்கிக் கொண்டிருப்போர் துயில் களைய திருப் பள்ளி எழுச்சி பாடிப் பயனில்லை. அவர்கள் துள்ளி யெழுந்திடத் துந்துபி முழக்கமாக இளையோர் குரல் எங்கணும் ஒலித்திடல் வேண்டும்.

தெருக்களில் பாருங்கள்; பிச்சையெடுக்கும் பட்டாளம் ஒரு புறம்! எச்சில் இலைகளுக்குப் போரிடும் படை வரிசை மற்றொரு புறம்! வேலை காலி இல்லை எனும் பலகையைச் சுட்டெரிக்க நெற்றிக்கண் இல்லையே எனத் துடிக்கும் கூட்டம் பிறிதொரு புறம்! இந்தக் கொடுமைகளை கோஷங்கள் மட்டுமே அகற்றி விட இயலாது! கோட்டைகளிலிருந்து அறிவிக்கப்படும் சட்டங்களோ, திட்டங்களோ மாத்திரம் மாற்றி அமைத்துவிட முடியாது! அவற்றைச் செயல்படுத்தும் மனப்பான்மை, உறுதிப்பாடு, தூய்மை, வாய்மை அனைத்தும் தூங்காமை நிலையிலே - கற்ற கல்வியைத் துணிவுடன் பயன்படுத்திட மாணவ மணிகள் பயணம் மேற்கொண்டிட வேண்டும்! மக்கள் தொண்டே மகேசன் தொண்டு என நினைந்திடல் வேண்டும்!

உலகின் முன்னோடிகள் நாம்! எப்படி? குடியாட்சிக்கே இலக்கணம் வகுத்து, குடவோலை முறையைச் சொன்ன வர்கள் நம்மவர்! உத்திரமேரூர் செப்பேடுகள் தான் குடியாட்சிக்கு முதல் வித்திட்டது. முதன்முதல் கல்விக்கு இலக்கணம் வகுத்தவரே நாம் தான்.

''உற்றுழி உதவியும், உறுபொருள் கொடுத்தும்
பிற்றை நிலை முனியாது கற்றல் நன்று''

என்பது சங்க இலக்கிய வாக்கு. அறிவு தான் நாடுகளின் ஏற்றத்திற்குக் காரணம் என்ற இருபதாம் நூற்றாண்டின் கருத்தை இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னரே சொன்னார் நம் திருவள்ளுவர். 'அறிவு அற்றம் காக்கும் கருவி' என்ற தாரக மந்திரத்தை உலகுக்கு அளித்தவரே பொய்யாமொழி யார் தான்.

இன்று ஒரு கல்வி - ஒரே வழிக் கல்வியைத் தான் நாம் தருகிறோம். இதை மாற்றி, பலவழிக் கல்வி தர வேண்டு மென்கிறார்கள் இன்றையக் கல்வியாளர்கள். இதைத் தான் நம் பாரதி, 'பயிற்றுப்பல கல்வி தந்து பாரை உயர்த்திடல் வேண்டும்' என்றார்.

''கல்வி இருட்டிற்குக் கலங்கரை விளக்கு,
யாவர்க்கும் வாக்குரிமை இருக்கும் இந்நாட்டில்
யாவர்க்கும் கல்வி இருக்க வேண்டும்''

எனக் குடியாட்சியில் கல்வியின் நிலையை அடித்துரைத் தவர்தான் நம் பாவேந்தர்.

ஒரு முறை இந்தியக் குடியரசின் முன்னாள் தலைவர் டாக்டர் ஜாகீர் உசேன் கூறினார்.

"We have got the best of students and best of teachers but we produce the worst of results"

இது எப்படி? நம் மாணவர்கள் அருமையானவர்கள். நம் ஆசிரியர்கள் அற்புதமானவர்கள். ஆனால் நம் கல்வியின் விளைவோ பூஜ்யம். இதுதான் நம்முடைய இன்றைய கோளாறு. இதை எப்படிச் சீர்திருத்துவது? இந்த நோயை எப்படிக் குணப்படுத்துவது?

இதற்கு மேலைநாட்டார் ஒரு வழியைக் கண்டுபிடித் திருக்கிறார்கள். 'அந்தந்த மாணவனுக்கு விருப்பமானதைக் கொடு' என்பதே அவர்கள் சித்தாந்தம். நாம் பழைய

மெக்காலே முறையில் சில பாடங்களை முக்கியம் என நினைக்கிறோம். இன்று இசை, பரதநாட்டியம் இவற்றை எடுத்துக் கொண்டால், நாம் அவை பற்றி வானளாவ புகழ்கிறோமே தவிர இவற்றைப் பாடத் திட்டத்தின் முன்னணி யில் வைக்கவில்லை.

அண்மையில் ஒரு அமெரிக்க சஞ்சிகையில் படித்தேன். அவர்கள் "Shoe Polishing" - என்ற தலைப்பில் "Ph.D" செய்கிறார்கள். விந்தையாக இருக்கிறதா? அதற்குக் கட்டு ரையாளர் பதிலளிக்கிறார், 'காலணி பளபளப்பை ஒரு கலையாக அமெரிக்கர்கள் செய்கின்றனர். இது எப்படி? ''Shoe Polishing'' என்ற தொழில்துறை பல கோடிக்கணக் கான மூலதனங்களைக் கொண்டு இயங்குகின்றது. எப்படி சிமெண்டு துறையில் நாம் பட்ட மேற்படிப்பு மேற்கொள்ள லாமோ, அப்படித் தான் இதிலும்' என்கிறார். "Education for felt needs" - 'தேவைக்கேற்ற கல்வி' என்பதே அவர்கள் குறிக்கோள்.

இப்போது தெரிகிறதா அவர்கள் எப்படி வளரு கிறார்கள் என்று? யார் யாருக்கு எது தேவையோ அது கொடுக்கப்படுகிறது. இதை "Cafeteria System of Education" என்பார்கள். நம்மைப் போல் எதையும், யார் மீதும், திணிப்பது கிடையாது. தேவையற்றது இங்கு திணிக்கப்படு கிறது. கல்வி, திணிக்கப்படும் விஷயமல்ல. அது தானாகவே மலர வேண்டியது, வளர வேண்டியது, அது மலர, வளர நாம் வாய்ப்புக்களை அளிக்கவேண்டும்.

வாழ்வின் பல துறைகளில், மனித ஆற்றலுக்கு அப்பாற் பட்டவை என்று அண்மைக் காலம் வரை நாம் கருதியவை, இன்று நடைமுறை நிகழ்ச்சிகளாகி விட்டன. கனவுகளாக, கவிஞரின் கற்பனைகளாக நேற்றுவரை இருந்த பல, இன்று கண்முன் காட்சிகளாக நிற்கின்றன. மரணமிலாப் பெரு வாழ்வு கூட மனிதனுக்கு இயலாததல்ல என்ற அளவிற்கு அறிவுலகம் வளர்கிறது. இந்த நிலையில் நாம் நீண்ட உறக் கத்திலிருந்து கண் விழித்து, பகுத்தறிவுப் பயணத்தில் சேர

வேண்டாமா என்று எண்ணிப் பார்த்துத் தான் ஊர்ந்தும் தவழ்ந்தும் பயணத்தைத் தொடருகிறோம்.

நமது இன்றைய வளர்ச்சிப் போக்கினை ஆராய்ந்தால் மேற்கு ஜெர்மனி ஓராண்டில் வெளியிடும் நூல்களை நாம் வெளியிட 45 ஆண்டுகளாகும் என்றும், அமெரிக்கா ஓராண்டில் வெளியிடும் நூல்களை நாம் வெளியிட 80 ஆண்டுகள் ஆகுமென்றும் கணக்கிட்டுள்ளனர். நாம் இந்த நிலையில் தான் தொடர்ந்து வளரப் போகிறோமா? என்பதை ஆழ்ந்து கருதிப் பார்க்க வேண்டும்.

புதிய சிந்தனைகளை ஊட்டுவது, புதுத் தகவல்களைத் திரட்டுவது, மகத்தான மாற்றங்களை மலர வைப்பது என்ற வழிகளில் கல்வியுலகம் புதிய வளர்ச்சியைப் போற்றி வருகிறது. கல்வியை ஓர் அணிகலனாகக் கருதிய காலம் பழங் காலமாகும். இன்றோ மனித வளத்தை மேம்படுத்தும் மாபெரும் கருவியாக, ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய அனைத்துச் செல்வங்களையும், வளங்களையும் வழங்க வல்ல பொருளாதாரத் தேவையாக, அள்ளக் குறையா நிறை செல்வமாகக் கல்வி மாறியுள்ளது. உலகின் எந்தப் பகுதியில் நடைபெறும் கல்வி வளர்ச்சியையும் உடனுக்குடன் எந்த நாட்டினரும் பெறவும், தத்தம் மொழிகளில் அவற்றை மாற்றிக் கொள்ளவும் விரைந்து முயல வேண்டிய தேவையும் பெருகியுள்ளது. இம்மூன்று கூறுபாடுகளையும் உணர்ந்து நமது தாயகத்தின் கல்வி வளத்தை நாம் மேம்படுத்தி வரு கிறோம். எளிய மக்களுக்கும், கல்வித் தெளிவு பெற்ற மக்களுக்கும் இடைவெளி பெருகுவது எப்போதும் நல்ல தில்லை. எழுத்தறிவின்மை, எந்தப் பகுதியிலேனும் நாட்டில் இருந்து விட்டால் ஆயிரம் சிந்தனையாளர்கள் ஒருங்கே கூடி புதுமையைப் புகுத்தினாலும் கூட பழமை தான் வென்று விடும். எனவேதான் நிலவொளியைப் போல் அறிவியல் திறமைகள் ஒளி வழங்காமல்- தெரு விளக்குப் போல - சிறு விளக்காக நமது நாட்டின் வளர்ச்சியில் ஓரளவுக்குத் தான் பங்கு பெறுகிறது. அறிவியல் மனப்பான்மை, அறிவியல்

அணுகுமுறை, அறிவியல் உறுதிப்பாடு என்ற மூன்றும் நம் மக்களிடத்தில் போதிய எழுச்சியைப் பெறவில்லை. ஒரு பக்கத்தில் அறிவியல் வளர்ச்சியிருந்தாலுங்கூட, மூட நம்பிக் கையும், முறையற்ற பழக்க வழக்கமும் நம்மை விட்டு விலக முடியாமல் அவ்வப்போது தலை நீட்டுகின்றன. 'தொடுவுழி தொடுவுழி விலகுவதும் விடுவுழி விடுவுழி பாசி பற்றுவதும்' போல நமது நாட்டுச் சிந்தனைகளில் முழுமையான பகுத் தறிவு இடம் பெறாது போகிறது.

முயற்சிக்கு மூலதனமே உள்ள உறுதிப்பாடுதான். உள்ளத்தின் உறுதி குலைந்தால், முயற்சி குலையும் என்பது உண்மை. ஓயாத முயற்சியும் - ஒடுங்காத உறுதிப்பாடும் - இரண்டு சிறகுகளாக அமையுமானால், நாம் எண்ணிய உயரத்தை எய்திட முடியும். 'நினைப்பதெல்லாம் நடக்காது' - 'நினைத்தது நடந்து விட்டால் ...' என்றெல்லாம் நமது மக்கள் ஐயப்பாட்டிலும் அச்சத்திலும் அமிழ்ந்து கிடக் கிறார்கள். எண்ணியது இயலும்; நினைப்பது நிகழும் என்ற நெஞ்சத் துணிவை - நம்பிக்கை உறுதியை நீங்கள் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். 'எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப' என்ற நம்பிக்கையை ஊட்டும் திருக்குறள், 'எண்ணியதை மிக எளிதிலேயே பெறலாம்' என்னும் துணிவு தருகிறது. ''உள்ளியது எய்தல் எளிதுமன்'', என்பது குறள் மொழி.

இன்று பல்வேறு துறைகளில் தங்கப் பதக்கங்களும், பரிசுகளும் பெற்ற மாணவ, மாணவியரை வாழ்த்துகின் றேன். இங்கு நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சி என்னை வியப்பிலாழ்த் தியது. சுமார் ஐந்தாண்டுகட்கு முன்பு தொடங்கப் பெற்ற இப்பல்கலைக் கழகம், தனது முதல் டாக்டர் பட்டம் பெற்ற வர்களை இன்று அறிமுகப்படுத்தியது. இந்தப் புதுவை பல்கலைக் கழக வரலாற்றிலேயே முதல் டாக்டர் பட்டம் பெற்ற மாணவர் (The First ever Ph.D.) பெயர் உதயசூரியன் - இதை ஆத்திகர்கள் தெய்வச் செயல் என்பார்கள். நான் இதை அப்படிச் சொல்ல விரும்பவில்லை. 'புதுவைக்

கடற்கரையில் சூரியோதயம்' என்பேன். இது அரசியல் சூரியோதயம் அல்ல. 'அறிவுக் கதிரவனின் உதயம்' என்பேன்.

பல்கலைக் கழகப் பட்டத் தகுதியோடு பொது உலகுக்குத் தொண்டாற்ற வரும் உங்களை இருகரம் நீட்டி வரவேற் கிறேன். உங்கள் கல்விப் பயன் உலகுக்குச் சொந்த மாகட்டும்! அதனால் சமுதாய வாழ்வு வசந்தமாகட்டும்! பேரறிஞர் அண்ணா ஒரு பல்கலைக் கழகப் பேருரையில் குறிப்பிட்டது போல, அரசியல் கலையரங்கங்களில் - ஆட்சி யியல் துறையில் - அரசியல் சார்ந்த செயற்களத்தில் நீவிர் ஆற்றிட வேண்டிய கடமை, பொறுப்பு குறித்து ஒன்றே ஒன்றினை மட்டும் சுட்டிக் காட்டுகின்றேன். நமக்கு வாய்த் துள்ள ஜனநாயக அரசு முறையை மெத்தவும் பத்திரமாக வும், சிறிதும் சேதமுறாமலும் பாதுகாப்பது உம்போன்ற பட்டதாரிகளின் முதல் பெரும் கடமையாகும். மக்களது அன்றாட வாழ்க்கைக்குள்ள தட்டுத் தடங்கல் அனைத்தையும் தகர்த்துப் பாதுகாப்பு அளித்திடும் என்ற நம்பகமான - நம்பிக்கை தந்திடும் அரசு முறையான ஜனநாயகத்தை மிளிறச் செய்திடல் வேண்டும். அத்துடன் உமது பணி முற்றுப் பெறாது - பெற்றிடவும் கூடாது. சமுதாயத்தின் பேரங்கமாக - மிகப் பெரும்பாலோராக உள்ள சாமானியன் - சராசரி மனிதன். அந்தச் சாமானியனின் வாழ்வினை உயர்த்திடும் உன்னதமான பணிக்கு உங்களை அழைக் கிறேன்! அவனை மனித சமுதாயத்தின் கீழ்ப்படியிலேயே பின்தங்கவிட்டுத் தத்தளித்துத் தவித்திடச் செய்திடோம்!

அன்பின் வெளிச்சம் இருளைத் துடைக்கட்டும்!
அறிவுப் புது வெள்ளம் தடையை உடைக்கட்டும்!
உங்கள் பேராற்றல் சரிதம் படைக்கட்டும்!
உலகுக்கு உங்கள் திறமை கிடைக்கட்டும்!

என்று உடன் பிறப்புக்களாகிய உங்களை வாழ்த்திப் பாராட்டி, இன்று நான் புதுவைப் பல்கலைக் கழகம் வந்த தன் நினைவாக, பேரறிஞர் அண்ணா பெயரில் ஆண்டு

தோறும் செப்டம்பர் 15-இல் சொற்பொழிவு நிகழ்த்த அறக்கட்டளை நிதியாக, ஒரு இலட்ச ரூபாய் மானியமாக தமிழக அரசின் சார்பில் புதுவைப் பல்கலைக் கழகத்துக்கு அளிக்கப்படும் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்து விடை பெறுகிறேன்.

வணக்கம்

PAT. 584274 OLYMPIC MS-1 D